

Kampania «Aitame Antsul aidata» õpetas, et Eesti inimesed koonduvad

16. veebruar oli väga tähtis päev kõigile, kes algatasid ja viisid läbi heategevusliku kampania «Aitame Antsul aidata», ning tegelikkuses ka paljudele Eestimaa inimestele, kes saavad edaspidi kas siis ise või nende abivajavad lähedased kasutada Antsu Takso invaabiteenust.

Kahtlemata oli see päev eriline ka kõigile neile tuhandetele eestimaalastele, kes tegid omapoolse annetuse, et invataksujuht Ants Väarsi saaks uue bussi rooli istuda. Kogu see ilus üritus aga sai alguse siis, kui heade uudiste portaali peatoimetaja Monika Kuzminani jõudis Antsu abipalve - nad kohtusid, ja alguse sai abistaja aitamise kampania.

**Monika, 16. veebruar oli GoodNewsile hea päev. Olete juba üle aasta tegele-
nud kampaniaga «Aitame Antsul aidata». Kuidas see kõik algas?**

Kampania sai alguse ühest kirjast, kui Arno Kaerama saatis Antsu abipalve edasi. Seda lugemin mina ja kuna meil on Paides nüüd juba neljandat hooaega käiv heade uudiste raadiosaade, tuli Ants raadiosse külla, rääkis oma haigustest ülesäämiste loo ning tellis saate lõpus veel ühe imeilusa emadele pühendatud laulu ja sel hetkel saigi otsustatud, et see on mees, keda tuleks aidata. Et tema saaks omakorda teisi inimesi aidata. Nii see GoodNewsi toimetust igapäevaselt tööle hakkas.

Kas GoodNewsil on ka varem heategevuskampania korraldamisel kogemusi olnud?

Nii pikalt ei ole me nelja aasta jooksul ühtegi kampaniat juhtinud ega korraldanud. Küll aga me olemeegi loodud selleks, et kõik Ees-

Rasmus Kooskora foto
Kampania juht Monika Kuzmina ja Põlvamaa invataksujuht Ants Väarsi 16. veebruaril enne lindi-lõikamist ja punavalge invaabiauto Volkswagen Transporter võtmete üleandmist.

timaa head uudised, head teod ja head inimesed jõuaksid heade uudiste portaali kaudu Eesti inimesteni. Oleme küll väiksemates kampaniates kaasa löönud ja aidanud teha meediatööd. Näiteks viimati aitasime heategevuslikus korras teha meediatööd Tallinna Telesiooni telesarjale «Aitäh elule», aga teist nii pikka kampaniat pole meil juhtida seni olnud. Küll on olnud see üks minu esialgsetest ideedest, et heade uudiste portaal aitaks korraldada kommuni-katsioonitööd heategevusli-kele sündmustele.

Mida õpetas see kampania teile kui inimesele?

Seda, et kui sa tahad, et inimesed midagi kuuleks, ja et see neile ka südamesse jõuaks, siis tuleb palju ja ausalt rääkida, rääkida ja veel kord rääkida. Haigete inimeste probleemide sügavusest saavad inimesed aru siis, kui nad on selle ise läbi elanud või näinud kedagi väga kallist inimest läbi elamas.

Aga selleks, et kogu ühiskond mõistaks, kui väga on haigetele inimestele meie kõigi abi vaja, on kulunud palju tunde rääkimisele, intervjuudele ja veel rääkimisele.

Teine asi, mida kampania õpetas, on see, et Eesti inimesed koonduvad. Kui nad saavad aru, et on vaja üks-teise eest seista, siis tegelikkuses me seisame küll. Muidugi on levinud arusaamine, et eestlane on kade ja tahab naabrist parem olla, aga ma arvan, et nemand on vähemuses, valdav osa meie ühiskonnast on kokkuhoidev. Võib-olla vähemate sõnadega, aga seda suuremate tegudega hoiab eestlane kokku.

Kolmas ja ehk kõige südamsoojendavam on ehk see, et küll on hea, et maailmas on olemas sõbrad. Töökaaslased, kes on ka minu sõbrad, tulid selle kampania käigus appi ja andsid endast kõik ja rohkemgi veel.

Ja neljandaks ei suuda ma ära tänada kõiki neid Eestimaa ajakirjanikke, kes kampania kulgu järjekindlalt

kajastasid. Olen kogu südamest kõigile nii tänulik.

Kui nägite Antsu auto juures sekeldamas, moodsat tõstukit üles-alla liigutamas ja lõpuks ka autoroolis, siis millised tunded teid valdasid?

Pean ausalt tunnistama, et üleandmisele eelnenud öhtul ei tulnud uni, hommikul oli sees ärevus, justkui lähaks esimesse klassi või hakkaks kooli lõpetama - see oli püha ja pidulik ärevus.

Teisest küljest oli ka autot uskumatu vaadata - oleme ju aasta aega teinud tööd. Kõndisime selle eesmärgi suunas, aga äkki see päev jõudiski kätte. Oleksime nagu alles kampaniat alustanud ja nüüd jõudis auto kohale.

Antsu vaadates läks ilmselt paljudel kohalviibinutel sõpradel, GoodNewsi toimetuse inimestel ja ajakirjanikel silm veidi märjaks, minul läks lihtsalt rohkem, sest Ants on üks kallis Eestimaa päike - temas on see rõõm, mis teeb Antsust veelgi ilu-

Hea tegu

sama inimese, ja see tänulikkus, mida ta väljendab.

Kokkuvõttes arvan, et just selliste hetkede pärast on mõtet siia ilma sündida, et neid läbi elada, püüelda ja siis nautida üheskoos tehtu tulemust. Elu on seda väärt, et nautida selliseid hetki.

Kas on veel keegi peale Antsu ja Arno Kaerama, keda tahate tänada?

Muidugi tahan ma kõigepealt tänada GoodNewsi toimetust - Joanna Müüri, Elviira Eessaart, Jüri Kukke, Kristi Zirki, kõiki inimesi, kes on selle aasta ja mitme kuu jooksul teinud vabatahtlikku tööd Antsu heaks. Neid inimesi on olnud palju, kes rohkem või vähem sellele kampaniale kaasa aidanud.

Ma mõtlesin naljatamisi ka tänukirja kirjutades, et loodetavasti ei teinud nad seda sellepärast, et ma palusin või ütlesin, mitte sellepärast, et me töötame koos, vaid see andis igale inimesele ja kõigile tunde, et me oleme siia ilma loodud enamaks ja palju suuremaks, kui me seda päris tihti arvanud oleme.

Lõplik rahasumma pole koos, kampania jätkub?

Kampania jätkub. Arvestuste järgi oli selle summa suurusjärk 40 000 eurot, mis oli vajalik auto soetamiseks, sisetööde tegemiseks ja tarvikute lisamiseks. Auto sai sellisel kujul koos teatud tarvikutega valmis osalt laenatud rahadega. Nii et me jätkame kampaniat seni, kuni 40 000 on täis ja siis on selleks korras üritus meie jaoks läbi.

Elviira Eessaar,
MediaMarketing Est OÜ
meediajuht

Eesti parimad ennustajad

Keskonnaagentuuri ja Riigi Ilmateenistuse välja kuulutatud ennustamäng, kus kutsusime inimesi ennustama, milline on Eesti Vabariigi 99. aastapäeval ehk 24. veebruaril kell 12 keskmine õhutemperatuur, on lõppenud.

Täpseid ennustajaid oli kaks - Signe Suurmets ja Kairi Säinas, kes mõlemad pakkusid keskmiseks temperatuuriks -1,6°C.

Kuigi võime oletada, et eestimaalased võiksid siinset ilma hästi tunda, võis temperatuuripakkumistes siiski tõeada päris suurt kõikumist: vahemikus +9,3°C kuni -8,5°C. Kokku ennustas õhutemperatuuri 172 inimest.

Üks õigesti ennustanutest, 25-aastane koduperenaine Valgamaalt, Muhkva külas elav Kairi Säinas lausus kommentaariks, et nad arutasid temperatuuri pakkumist eelnevalt kodus abikaasaga: «Mees arvas, et võiks pakkuda -1,3°C, mina jälle, et -1,6°C. Hea, et sel korral minu variant kirja sai. Ise ma suur ilmaennustushuviline ei ole, pigem tavaline tarbija. Prognoose ikka jälgin, aga kõige rohkem usaldan seda vaatepilti, mis mulle hommikul ärgates aknast avaneb.»

Mõlemale ennustajale pani Keskonnaagentuur välja põneva majaanekursiooni Riigi Ilmateenistuse ruumides ning meenekotid.

Vabatahtlike kaasamine tagab operatiivinfo

Kui vabariigi aastapäevaks välja kuulutatud ilmaennustusvõistlus oli rohkem meelelahutuslikumat laadi, siis tegelikult on Keskonnaagentuur inimeste omapoolsest panusest ja initsiatiivist väga huvitatud.

«Pean vabatahtlike ilmavaatlejate kaasamist väga oluliseks. Mitte just õhutemperatuuride prognoosis, vaid kriisisituatsioonides operatiivinfo jagamise osas,» lausus Keskonnaagentuuri direktor Taimar Ala.

«Eriti oluline on vabatahtlike edastatud info meile just kriiside puhul, kus meil on oluline saada kahjustest kiiret ülevaadet. Puudutab see siis tugevat rahesadu, seda, kus mõni linnatänav on vihmavee uputuse alla mattunud või kust tormituul üle käinud ja mis suunas edasi liikunud. Nende inimeste saadetud teadete alusel saame oma ilmapilti paremini jälgida, selle kulgu prognoosida ning reaalsuse mõõtme juurde lisada,» täiendab Riigi Ilmateenistuse ilmavaatluse osakonna juhataja Miina Krabbi.

Keskmise õhutemperatuuri arvutamine Eesti sünnipäeval arvutati aritmeetilise keskmisena.

Arvi Uustalu,
Lõuna päästekeskuse
ennetusbüroo juhataja

Valdo Jahilo,
Keskonnaagentuuri
kommunikatsioonijuht

Maanteeamet ei soovita veel suverehvidega sõita

Kuigi 1. märtsist tohib Eestis sõita suverehvidega, ei soovita Maanteeamet veel rehvi vahetusega kiirustada.

Muutliku ilma tõttu võib teedel esineda jätkuvalt libedust, mis muudab suverehvidega autosõidu äärmiselt ohtlikuks.

«Talverehvide kohustuslik kasutusaeg (15. oktoobrist 31. märtsini) sai küll läbi, päevased temperatuurid on valdavalt plusspoolel ja suuremad teed on lumevabad, kuid rehvi vahetusega ei tasu kiirustada. Oõsel on külma-
kraadid ning püsib libeduse oht. Naastrehve võib kasuta-

da 31. märtsini, talviste tee-ja ilmastikuolude korral 30. aprillini. Seega ei tasu veel rehvitöököta tormata,» selgitab Maanteeameti liiklusekspert Villu Vane.

Talverehvide kasutamine Eestis on kohustuslik 1. detsembrist 1. märtsini.

Naastrehvidega sõitmine on lubatud 15. oktoobrist 31. märtsini, talviste teelude korral 30. aprillini. Naastredeta talverehvidega ehk lamellrehvidega tohib sõita aastaringelt.

Maanteeamet avalike suhete osakond

Nõrk jää võib nõuda elusid

Kalameestel on äärmiselt oluline teada, mida turvalisuse tagamiseks jääle kaasa võtta ja kuidas õigesti käituda, kui on juhtunud õnnetus. Enne jääle minemist tasub olla kindel, et kõva külm on püsunud vähemalt nädalapäevad ja veenduda jää paksuses.

Allpool nõuanded, mida tuleb jääle kaasa võtta ja mida ennetavalt teha, et võimalikust õnnetusest eluga pääseda.

- Kaela riputatavad jäänaasklid on asendamatud abivahendid jääaugust väljaronimisel.
- Vile või helisignaali vahendiga saad ennast hätta jäänuna kuuldavaks teha.
- Vastupidav ja piisava pikkusega päästenõõr pane selja-

koti küljetaskusse ja ühenda üks ots seljakoti külge. Läbi jää vajudes saad heita nõõri abistajale.

• Seljakotis hoiu veekindlatesse kilekottidesse pakitud vahetusriided. Kott aitab jääst läbivajumisel püsida ka vee-pinnal.

• Ära kannu kummikuid. Vette kukkudes ei saa neid jalast ja siis on raske jääaugust välja ronida.

• Hoiu veekindlas kotis laetud mobiiltelefoni, millega abi kutsuda.

• Koos kaaslastega minna on lõbusam ja ka ohutum, kui võrd esimese abistaja on lähemal. Mitmekesi jääs liikudes hoiu eespool minejaga distantsi.

Talvisel ajal juhtivate veeõnnetuste tagajärgi raskendab vee madal temperatuur. Jääkülma vette kukkunud inimest tabab kiire alajahtumine, mis muudab ta tegutsemisvõimetuks. Ka tugevama meheli püüdes pääsemiseks aega maksimaalselt 15 minutit.

Ka paksul jääs liikudes on uppumisoht vältimiseks kasulik arvestada, et voolavas veekogus on jää alati õhem kui kinnises veekogus. Samuti on jää õhem suubumis- ja allikakohtades, sildade juures ning kõrkjate ümbruses.